

[Ib Christensen]

ikke det effektive danske landbrugs interesser.

Dertil kommer, at en sådan ordning selvfølgelig ikke kan administreres. Det er bare sagt i en bisætning.

Vi foreslår, at denne lov bliver permanent. Kun derved får vi grundskyldens virkninger, som er lavere ejendomspriser, mindre inflation, mindre jordspekulation, lettere generationsskifte, lavere rente og fremme af produktiviteten, fordi de, der ikke bestiller noget, og de, der bestiller noget, skal betale lige meget, og det gavner altså produktiviteten. Og så kan man endelig få det, som vi også ønsker og håber at kunne få: en lettelse af skatte trykket.

Derfor foreslår vi ved siden af at gøre denne lov permanent, selvfølgelig at den skal være generel, at den skal omfatte al jord, det vil sige, at vi siger: lad os bevare de 11 promille, men lad os gøre det generelt for al jord. Derved bliver det ikke nogen særbeskatning, og derved kommer der et provenu på 2 mia kr. i stedet for det, som regeringen har foreslået, som oprindeligt var 400 mill. kr., men nu efter ændringsforslaget fra regeringen skal reduceres til 250 mill. kr.

Det kan man gøre godt med, og der er mange muligheder, som vi er aldeles afslappede over for: man kunne fjerne kapitalvindingskatten, man kunne, som vi foreslår, forøge det ekstraordinære personfradrag til 1.000 kr. Der vil være penge til, og endda mere til, en af de to ting. Så kunne man imødekomme fagbevægelsens krav om indgreb mod de arbejdsfri gevinster som en betingelse for løntilbageholdenhed. Nu har fagbevægelsen fået ØD-kravet fejlet af bordet, og det beklager vi ikke, for vi mener ikke, at der skal lovgives om dette. Men det andet hovedkrav fra den samlede lønmodtagerside er jo indgreb mod de arbejdsfri gevinster som betingelse for løntilbageholdenhed. Her har regeringen chancen ved at støtte retsforbundets ændringsforslag. Derfor appellerer vi endnu i dette øjeblik til regeringen om at tænke sig om også på dette område.

Skulle man have brug for nogle af pengene til en finanspolitisk stramning – efter den udvandede helhedsplan er der dem, der snakker om, at det nu er nødvendigt med en hurtig finanspolitisk stramning – ja, så er der også muligheder her, og vi snakker gerne om 20 promille, om det så skal være.

Den konklusion, jeg derfor vil drage, er, at vores ændringsforslag gør dette forslag til et egentligt grundskyldsforslag. Til beroligelse for hr. Hagen Hagensen skal jeg sige, at vi er parat til at ændre overskriften på forslaget, og at vi selvfølgelig ved tredje behandling vil stille de konsekvensændringsforslag, som skal til, hvis folketetinget beslutter at støtte vores ændringsforslag.

Jeg beklager, at regeringen i de forhandlinger, vi har haft med den, har været afvisende over for vores tanker om at lave en generel grundskyldslov, men jeg håber, at regeringen stadig væk erkender, at det vil være svært for den i denne folketingsssamling at få en generel ejendomsskattereform vedtaget i folketetinget med ikrafttræden den 1. januar 1981. Man skal være superoptimist, hvis man tror, at det overhovedet er muligt uanset eventuel eller forhåbentlig reel god vilje fra regeringens side. Derfor synes jeg, at regeringen også af den grund bør støtte de ændringsforslag, vi her kommer med.

Der er altså en chance endnu, men hvis der sker det, at vores ændringsforslag bliver forkastet, så vil jeg med det samme annoncere, at vi ønsker udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Så skal jeg videre sige, at under hensyn til de ændringsforslag, vi selv har stillet, må vi selvfølgelig stemme imod regeringens ændringsforslag nr. 2.

Jeg håber, at hr. Ivar Hansen har ret i, at retsforbundet om ikke ved denne korsvej så ved næste korsvej kan få socialdemokratiet og regeringen i tale omkring indgreb mod de arbejdsfrie gevinster, således som der her kan blive tale om med vores ændringsforslag.

Nu har det radikale venstre udvirket, at promillen er sat ned fra 11 til 7, men det radikale venstre går alligevel imod eller kan ikke støtte forslaget. Det minder mig om, at det radikale venstre har to indvendinger, hver gang der kommer nogle grundskyldsforslag. Den ene er, at det er den forkerte form, og hvis ikke man bruger det argument, så siger man, at det er det forkerte tidspunkt, hver evig eneste gang, og ligegyldigt hvem der foreslår noget.

En gang må sandhedens time komme, og nu er chancen der. Det radikale venstre kan medvirke til, at dette ikke bliver en særskat, men kan sammen med andre partier og rege-